

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercyja w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 24. listopada. Sejmy krajowe zostały wczoraj otwarte. Szefowie krajowi zakomunikowali sejmom patent z 20. września i ces. pismo odręczne z 7. listopada, zarządzające zakomunikowanie patentu wrześniowego sejmom krajowym. W Wiedniu, Gracu, Klagenfurcie, Linzu, Salzburgu i Bregenz wniesiono wybrać wydziały, które mają wziąć pod rozwagę szczególne wpływy patentu wrześniowego na dobro kraju, zdać sprawę w tym względzie i przedłożyć stosowne wnioski. W Salzburgu i Wiedniu zgodzono się na utworzenie wydziałów. W Pradze, Lublanie, Czerniowcach, Bernie proponowano adresy.

Cześć urzędowa.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z 17. listopada b. r. raczył najmiłościwiej zwyczajnemu publicznemu profesorowi uniwersytetu wiedeńskiego radcy rządowemu Drowi Franciszkowi Haimerl nadać tytuł i charakter radcy dworu z uwolnieniem od taksy i zezwolić aby temuż było poruczone kierownictwo rady oświecenia.

Cześć nieurzędowa.

Lwów, 24. listopada.

Fremdenblatt utrzymuje, że amnestyę galicyjską można uważać głównie za owoc usiłowań hrabiego Mensdorffa, i że przeto akt amnestyi niejest bez związku z polityką zagraniczną. Mianowicie sądzi ten dziennik, że względy na Rosyę, które dotąd miały wstrzymywać rząd od tego kroku, ustały już teraz, i że zarzucono już stanowczo myśl przymierza północnego. Niewiadomo, na czem *Fremdenblatt* opiera swoje domysły w tym względzie, i dlatego wolimy z naszej strony poprzestać na tem przekonaniu, że wydana dla Galicyi amnestya jest jedynie tylko aktem najwyższej łaski monarcharszej dla naszego kraju.

W Pradze nastąpiły wybory do rady gminnej obydwom partynom sposobność do zmierzenia sił swoich. Podług dotychczasowego rezultatu niemoże już podlegać żadnej wątpliwości, że większość wybranych należy do stronnictwa narodowo czeskiego; natomiast pocieszają się Niemcy tem, że niestracili nic z przeszłorocznej liczby reprezentantów.

Chociaż z wielu stron utrzymują znowu, że w stosunku Austrii do Prus miało nastąpić pewne oziębienie, zaprzeczają temu stanowczo w kołach ministeryalnych. Sprawa wniosku bawarsko-sasko-heskiego została w najlepszym porozumieniu załatwiona; do stanowczej organizacji Księstw nieprzystępują jeszcze obadwa główne mocarstwa niemieckie, i pozostaje jeszcze tylko sprawa not do senatu frankfurckiego, nad którą, ponieważ niejest nagłą, można spokojnie ustnie się naradzać. Austria obstaje przytem, by zaproponować u związku ułożenie powszechnej niemieckiej ustawy o stowarzyszeniach, i można się spodziewać, że także Prusy skłonią się do tak słusznego załatwienia tego sporu.

W dziedzinie polityki zagranicznej jest ciągle jeszcze włoska mowa od tronu głównym przedmiotem rozpraw. W ogóle podnoszą wszyscy spokojny jej charakter, i sądzą, że partya czynu otrzymała dotkliwie urzędowe skarcenie.

Const. Oestr. Ztg. pisze: „Chełanoby koniecznie podnieść bliskie uznanie Włoch ze strony średnich państw niemieckich do ważności wypadku politycznego pierwszego rządu, a w szczególności nadać mu znaczenie odprawy dla Austrii. Mamy wszelki powodów sądzić, że podobnem przypuszczeniem robi się rzeczonym państwom średnim równie niezastuzony jak niemity zaszczyt. Niezastuzony, gdyż chodzi im wyłącznie o wymagania interesów materialnych, a niemity, ponieważ przypisuje się im politykę nie wielkich i ważnych dążeń, lecz małodusznego gniewu. Zresztą zmienić się przeto nie w Florencyi, i nieomylny się przypuszczając, że Wiktor Emanuel przywiązywałby większą wartość do przybycia jednego podrzędnego kancelisty austriackiego, niż do bytności półtuzina nadzwyczajnych posłów i pełnomocnych ministrów z właściwych „Niemiec.“

Najnowsze rozporządzenia prasowe przeciw dziennikom holenderskim w Szlezewiku mają zaprawdę swoje znaczenie. Prusy przytłumiają opinie, którym Austria dozwala bez przeszkody się objawiać; wolność słowa w Księstwach schroniła się pod sztandar

austriacki. W Szlezewiku panują interesa pruskie, — w Holsztynie prawo niemieckie; dobitniej nie mogą już występować przeciwieństwa, niż w odnośnym reskrypcie gubernatora Szlezewiku.

Wiadomość, jakoby poseł francuski w Washingtonie zażądał swoich paszportów, nieznachodzi wiary w kołach świadomych rzeczy w Wiedniu, zwłaszcza że na wysłane do Paryża zapytanie telegraficzne nadeszła odpowiedź, iż do tej chwili niewiedzą tam nic o podobnym kroku. Na wszelki sposób jednak uważają — jak się to pokazuje z wiadomości otrzymanych nadzwyczajną drogą — stosunek Francyi do rządu Stanów zjednoczonych za tak dalece naprężony, że jeżeli Cesarz Napoleon nie zdecyduje się odwołać wojsk swoich z Meksyku, może nastąpić zerwanie stosunków.

Jak donosi *Fremdenblatt*, miał nadejść do Wiednia nieogłoszony dotąd nigdzie jeszcze telegram z Aten z doniesieniem, że zaszła tam groźna demonstracyja przeciw hrabiemu Sponneck, tak że aż wojsko musiało wystąpić, ale już teraz przywrócono spokojność, i hrabia Sponneck ma odjechać za kilka dni. Król Jerzy polecił Bulgarisowi utworzyć nowe ministerstwo, Kalergis otrzymał tekę wojny.

Jak piszą do *Indep. belge* z Paryża z 18. b. m., odbyła się tego dnia konferencyja między p. Drouynem i Księciem Metternichem, i sądzono, że komisarze rządów Austrii i Francyi zbiorą się jeszcze tego tygodnia, by ułożyć podstawę traktatu handlowego między obydwoma krajami.

Nowojorski korespondent dziennika *Times* powiada, że jego podania o depeszy rządu amerykańskiego do gabinetu francuzkiego w sprawie Meksyku pomimo wszelkich zaprzeczeń są prawdziwe, i podaje teraz kilka bliższych szczegółów. We wrześniu r. b. wysłał p. Seward depeszę do amerykańskiego posła w Paryżu p. Bigelowa z poleceniem, ażeby tenże oznajmił panu Drouyn de Lhuys, że rząd Stanów zjednoczonych otrzymał wiadomość o zamierzonym wysłaniu świeżych wojsk nubijskich do Meksyku. Dalej przedstawia depesza, że rząd amerykański niesprzeciwiał się pierwszemu wysłaniu wojsk egipskich (przed 4 laty), ponieważ musiał walczyć z własnymi domowemi trudnościami, ale teraz, gdy zniósł niewolnictwo we właściwym kraju, nie może patrzeć obojętnie na przymusowe sprowadzanie murzynów do pewnej części ładu amerykańskiego. Rząd Stanów zjednoczonych otrzymał wiadomość, że murzyni mimo chęci zmuszeni zostali do przyjęcia służby w Meksyku i nawet przemocą zabierani byli na okręta. Niechaj więc rząd francuzki pomni, że kongres oświadczał się kilkakrotnie za utrzymaniem doktryn Monroego, i że tak władza wykonawcza jak i lud niesprzyja wcale terazniejszym operacyom Francyi w Meksyku. Korespondent dodaje, że ta depesza została wysłana nietylko do Francyi, ale także do Alexandryi i do Stambułu.

W Kanadzie z każdym dniem wzrasta wzburzenie z powodu ruchu Fenian. Telegram z Toronto donosi, że aresztowano także wielu żołnierzy obwinionych o okazywanie współczucia sprzysiężonym. Patrole przeciągają po mieście i okolicach tegoz. Wielu Amerykanów opuszcza kraj. Oraz żyści przybywają ze wszystkich stron, aby bronić swego dystryktu, i widać gorliwie robione przygotowania do obrony. Zdaje się, że kilku urzędników rządowych przystąpiło także do sprzysiężenia.

Monarchia Austriacka.

Lwów, 24. listopada. (Pierwsze posiedzenie sejmku krajowego.) Po odprawionem uroczystem nabożeństwie w łacińskim kościele katedralnym i w miejskiej parafialnej cerkwi obrządku gr. kat. zebrał się posłowie sejmku krajowego w liczbie 119 w sali sejmowej. Liczna publiczność zajmowała łoża i galerye. O godzinie 12. w południe ogłosił marszałek krajowy JO. książę Leon Sapieha sejm krajowy za otwarty. W przemowie swojej dotknął ważnych spraw, jakimi sejm obecny dla dobra kraju zająć się ma. Z wyrazem szczerzej wdzięczności wspominał o najwyższym manifestie cesarskim z dn. 20. września r. b. i o najświeższym akcie łaski, mocą którego Monarcha wydając amnestyę, dał krajowi nowy dowód Swojego najwyższego zaufania i Swej przychylności. W końcu mowy wniósł książę Marszałek okrzyk trzykrotny na cześć Najjaś. Cesarza i Króla, który to okrzyk całe zgromadzenie z uniesieniem kilkakrotnie powtórzyło.

Następnie zabrał głos w imieniu c. k. rządu Jego Excelencya c. k. Namiestnik fml. baron Paungarten i zagaił sejm następującą przemową:

„Wysokie zgromadzenie!

„Mając zaszczyt powitać właśnie co otwarty sejm tego kraju koronnego, wyrażam w imieniu rządu zupełną ufność, że czynność tego sejmku będzie skuteczną i dla dobra kraju pomyslną, a do osiągnięcia tego celu niechaj wysokie zgromadzenie każdego czasu

będzie zapewnione o szczerem i gotowem poparciu ze strony rządu.“
(Głośne oznaki wdzięcznego uznania).

„Przystępuję teraz do spełnienia najwyższego rozkazu Jego c. k. Apost. Mości, w skutek którego mam sejmowi udzielić cesarski manifest i patent z dnia 20. września 1865, a oraz oznajmić treść odnośnego najwyższego pisma własnoręcznego z dnia 7go t. m. Pismo to brzmi jak następuje: „W manifeste Moim i w załączonym doń patencie z 20. września 1865 wskazałem drogę, na którą wejść ma Mój rząd, by uzyskać trwałe podstawy konstytucji państwa, która zdolną jest zabezpieczyć uzasadnione prawa monarchii i pojedynczych królestw i krajów nie tylko w zakresie ich samostanności, ale zarazem jako nierozłącznie połączonych części całości. Z uwagi na ważność tego aktu stanu rozkazuję udzielić go sejmom Moich królestw i krajów przy ich otwarciu. Franciszek Józef.“

„Równocześnie oddaję równobrzmiącą pisemną kopię wraz z dotyczącymi dokumentami Marszałkowi krajowemu księciu Sapieże.“

„Przytem mam zaszczyt przedstawić wysokiemu zgromadzeniu radcę namiestnictwa pana Possingera, który mianowany przezemnie zastępcą rządu dla rozpraw sejmowych, przedłoży kilka ważnych propozycji rządowych dotyczących uregulowania stosunków w kraju. Między temi wymieniam najważniejsze:

Ustawę gminną.

Ustawę o obszarach dworskich.

Ustawę o reprezentacji powiatowej.

Ustawę o budowaniu i utrzymaniu nie eraryalnych gościńców publicznych.

Ustawy względem konkurencji tyczącej się kościołów i szkół, — środki ku zmniejszeniu niedostatku; — uregulowanie stosunków instytutu kredytowego; — ocenienie ustawy tyczącej się ksiąg gruntowych i — wezwanie do rozpraw względem oddania funduszów i zakładów.“

„Tak więc moi Panowie rozpoczynajcie Waszą czynność! „Swobodną jest droga!“ Te słowa wyrzekł nasz Cesarz i Król do Swoich ludów! Wnijdźcie przeto na tę otwartą drogę z pełnem zaufaniem do rządu, i na tej drodze dążmy wspólnie do naszego wspólnego celu, który w niczem innym leżeć niemoże, jak w rozwoju, w pomysłowości, w dobrem powodzeniu i w szczęściu tego pięknego i błogosławionego kraju! Azeby zespolonym naszym siłom się powiodło ten cel osiągnąć, do tego z całego serca wnoszę głos: Oby Bóg to zrządził!“

Długie przeciągłe oklaski nastąpiły po tej przemowie. Poczem zabrał głos książę Marszałek i zwracając uwagę na ważność dopiero co wyrzeczonych słów Jego Excelencyi Namiestnika wniósł, azeby sejm niezwłocznie uchwalił podanie adresu dziękczynnego do stóp tronu. W tej myśli jednogłośnie przyjęty też został wniosek posła *Ludwika Skrzyńskiego*, azeby wypracowanie adresu i przedłożenie, jeszcze podczas obecnego posiedzenia polecić wydziałowi krajowemu wraz z zastępcą Marszałka księdzem *Metropolitą Litwinowiczem*. Poprawka hr. *Borkowskiego*, azeby narady nad adresem odroczone do przyszłego posiedzenia, została przeważną większością głosów uchylona. — Następnie przyjęto proponowany przez księcia Marszałka podział wszystkich posłów na 4 sekcye i odczytano i przyjęto protokół ostatniego posiedzenia przeszłej sesji sejmiku krajowego z dnia 31. stycznia 1863. Przystąpiono potem za pomocą kartek do wyboru rewidentów do sprawozdań stenograficznych z posiedzeń sejmowych. Po krótkiej przerwie z powodu oddawania kartek wniósł poseł ksiądz *Szwedzicki* do łaski marszałkowskiej naglący wniosek tej treści, azeby sejm w celu zaradzenia niedostatkowi panującemu między ludem wiejskim, uzyskał u c. k. rządu wstrzymanie egzekucyi podatków, tudzież kredyt trzech milionów zlr. i z łona swego wyznaczył komisję z sześciu członków dla zbadania tych stosunków. Na uwagę komisarza rządowego pana Possingera, że ces. król. rząd w tym względzie wygotował wniosek, który na najbliższym posiedzeniu przedłożony będzie sejmowi, uchwalono na wniosek pana *Zyblikiewicza* poparty przez hrabiego *Gołuchowskiego*, odłożyć wniosek ks. *Szwedzickiego* do przyszłego posiedzenia, na którym oraz odczytany będzie dotyczący wniosek rządowy. P. *Starowiejski* ogłosił potem z trybuny rezultat wyboru rewidentów. Głosujących było 117, absolutna większość 59. Najwięcej głosów otrzymali pp. *Żuk-Skarzewski* 100 głosów, *Bilous* 94, *Samelsehn* 90, hr. *Wodzicki* Henryk 73, *Kabath* 54, *Borkowski* 49. Gdy dwóch ostatnich nie otrzymało absolutnej większości, przystąpiono przeto do wyboru ściślejszego na jednego. — Po niejakej przerwie wstąpił p. *Smarzewski* jako referent komisji adresowej na mównicę i oznajmił, że komisya ta zwazywszy dwojakie swoje zadanie, azeby w adresie do tronu wyrazić podziękowanie za manifest i patent cesarski z dnia 20. września, a oraz złożyć u stóp tronu podziękowanie za udzieloną amnestyę, ułożyła dwa adresy do tronu, jeden odnoszący się do cesarskiego manifestu, drugi do amnestyi. Obadwa projekta adresów dziękczynnych, których osnowę podamy w najbliższym numerze, odczytane w języku polskim i ruskim przyjęto na wniosek p. *Grocholskiego* w całości bez dyskusyi nad pojedynczemi ustępami. (Poprawka p. *Borkowskiego*, azeby dyskusyę nad adresami odłożyć do przyszłego posiedzenia, została przeważną większością głosów uchylona). Książę Marszałek zamknął posiedzenie o godzinie 3ciej po południu. Przyszłe posiedzenie w sobotę

o godzinie 11tej. Na porządku dziennym: Sprawozdanie z czynności Wydziału krajowego i narady nad regulaminem.

Wiedeń, 22. listop. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) Najj. Pan przybył wczoraj o godzinie 9. przedpołudniem z Schönbrunnu do Wiednia, przyjmował panów ministrów *Belcredi*, *Larisha*, *Esterhazego* i kanclerza nadwornego *Majlatha*. O godzinie 3. odjechał do Schönbrunnu.

Niektóre dzienniki doniosły, że dn. 15. b. m. deputacya zakonu *Johannitów* miała audyencyę u Jego cesarzew. Mości *Arcyksięcia Karola Ferdynanda* i wręczyła mu insygnia wielkiego krzyża. Wiadomość ta jest o tyle mylną, że insygnia wielkiego krzyża zostały wręczone nie Jego cesarzew. Mości *Arcyksięciu Karolowi Ferdynandowi* lecz Jego cesarzew. Mości *Arcyksięciu Karolowi Ludwikowi*.

Prezydent ministrów *Cretzulesco* przybył tu z *Bukaresztu*. Marszałek *Mac Mahon*, który obecnie znajduje się w *Welehradzie* w *Morawii*, przybędzie tu w przyszły poniedziałek wracając do *Paryża*.

Włochy.

Florenca, 18. listopada. Dziś Król *Wiktor Emanuel* otwarł parlament mową tronu następującą:

Panowie senatorowie, panowie deputowani!

Kiedy posiedzenie parlamentu otwierałem w szlachetnym mieście, które umiało strzedz tron *Włoch* przy odrodzeniu się ich szczęścia, słowa moje były zawsze słowami zachęty i nadziei. Słowom tym świetne czyny zawsze towarzyszyły.

Z uczuciem pełnem tej samej ufności, zgromadziłem was około siebie w szlachetnym tem siedlisku sławnych wspomnień. Dążąc do zupełnego odzyskania naszej autonomii, potrafimy i tu wszelkie pokonać trudności.

Przy zamknięciu ostatniego parlamentu rząd mój z przychylności dla głowy kościoła, przejęty życzeniem dogodzenia religijemu uczuciu większości ludu, przyjął propozycyę do negocyacji z stolicą papieską; negocyacje te zerwane jednak być musiały, gdy przez nie prawa mojej korony i prawa narodu nadwężone być mogły.

Czas i niepokonana potęga wypadków załatwią sporne kwestyę między Królestwem włoskiem a Papieżstwem. My mamy obowiązek trzymania się ściśle konwencyi z dn. 16. września, którą i Francya w czasie oznaczonym w zupełności wykona.

Cnota wyczekiwania łatwiejszą się dziś stała dla *Włoch* niż w przeszłości. Od tego dnia, w którym po raz ostatni do parlamentu przemówiłem, stosunki *Włoch* się polepszyły.

Sympatye narodów cywilizowanych zachęcają nas do dalszego postępowania w dziele naszym. Wspólne interesa i węzły wdzięczności utrzymują ściśle zgodę z Francją. Stoimy w dobrych stosunkach do większej części państw europejskich, do rządów *Ameryki północnej* i *południowej*. Przez korzystne traktaty handlowe zawarte z *Anglią*, *Rosją*, *Holandją*, *Danią*, *Szwajcaryą*, przez dawniejsze już traktaty podobne z *Francją*, *Szwecyą*, *Belgią*, *Turcyą* i *Persją* otwarte zostało obszerne pole dla handlu naszego. *Hiszpania* uznala nie dawno Królestwo włoskie, *Bawarya* i *Saxonia* świezo odezwały się z tym zamiarem, który poprzednio już przez *Prusy*, przez *Wielkie Księstwo Badeńskie* i miasta *hauzeatyczne* niemieckie wykonany został.

Związki pomiędzy ludami szczepu *latyńskiego* zostały tym sposobem wzmocnione i umocniono *Włochom* połączyć z szlachetnymi plemionami niemieckimi interesa i usiłowania, a zniszczyć dawne przesady i niechęci.

Włochy w taki sposób zajmą miejsce, które im się należy, między głównymi państwami *Europy* i coraz bardziej przyczyniać się będą do tryumfu słusznosci i wolności.

Wewnątrz kraju wolność wydała już zadziwiające owoce. W przeciągu kilku lat osiągnięto w administracyi, robotach, publicznych, kodeksach i organizacyi wojskowej rezultata, nad któremi gdzieindzie kilka pokoleń pracowało i wojny domowe staczać musiano.

Pokonanie tych trudności jest pomysłą wróżbą na przyszłość. Moi ministrowie przedłożą Wam projekta ustaw do uzupełnienia prawodawczej jedności państwa, do podniesienia oświaty klas mniej zamożnych, do polepszenia kredytu, do przyspieszenia najpotrzebniejszych ludowi publicznych. Inne ustawy poprawicie na podstawie doświadczenia i odpowiednio czasowi.

Największą trudność nasuwa przywrócenie równowagi w finansach bez umniejszenia siły narodu na lądzie i na morzu. Bolesnie mi jest, żądać w skutek nieuniknionej potrzeby nowych ofiar od mego ludu. Cnota ludu moi panowie wspierać was będzie; rekojmiję tego są mi ofiary, które już poniósł z taką stałością. Ale polecam Wam rozdzielić ciężary w sposób najwłaściwszy i najmniej uciażliwy, sprowadzając wydatki publiczne do najszczuplejszych rozmiarów.

Lud włoski winien oczyścić się z owych szczątków przeszłości, które tamują rozwój jego nowego życia. Będziecie więc także naradzać się nad oddzieleniem kościoła od państwa i nad zniszczeniem korporacyi religijnych.

Jeżeli podobnym sposobem postępować będziecie, to żadne zniszczenia nieprzyjacielskie, żaden los niefortunny dzieła naszego zniszczyć nie zdołają.

Zmiana głęboka, niunikniona, dokonywa się w ludach europejskich. Przyszłość jest w ręku Boga. Gdyby dla dopełnienia losu Włoch nowe próby pojawić się miały, pewny jestem, że waleczne ich syny znów około mnie by stanęli. Gdyby moralna siła cywilizacji zwycięstwo odnieść miała, dojrzały zmysł narodu korzystać z tą odnieść potrafi.

Panowie senatorowie, panowie deputowani!

Ażeby prawo i honor Włoch przy każdym zdarzeniu pozostały nienaruszone, trzeba postępować otwarcie na drodze polityki narodowej.

Pewny waszego współdziałania, ufając miłości mych ludów i waleczności wojska, nie osłabnę ja w szlachetnym zadaniu, które przyszłym generacyom ukończone zostawić musimy.

Księstwa Naddunajskie.

Bukareszt, 14. listopada. W przyszłym miesiącu zbiera się znów senat i zgromadzenie prawodawcze dla zatwierdzenia koncesji na założenie banku i na budowę dróg żelaznych, które książę Kuza udzielił. Słychać, że koncesyonarysze zawarowali sobie przyzwolenie izb, i zwrócili uwagę księcia Kuzy na nielegalność koncesyj przez reprezentację kraju nie zatwierdzonych. Książę Kuza na to odpowiedzieć miał, iż izby według nowego prawa wyborczego wybrane nie mają innej woli krom woli Księcia, że zatem spółki angielskie i francuzkie mogą być pewni, że izby koncesje zatwierdzą. Jeneralny konsul angielski p. Green, który starał się tak skutecznie o koncesje dla poddanych angielskich, wynagrodzony został przez rząd swój orderem. Przy wyborze nowej municypalności miasta Bukaresztu (dawna municypalność, jak wiadomo, rozwiązana została w skutek wypadków 15. sierpnia) przyszło do scen bardzo burzliwych, tak, iż znów obawiano się wybuchu rewolucyj, i rząd wojsko w koszarach i odwachach skonsygnował. Przy wyborze samym użyto wszelkich środków, ażeby przeprowadzić kandydatów rządowych, jak się to zwykle dzieje po zamachu stanu z dnia 2go maja 1864 r. — Ponieważ zaprowadzenie monopolu na tytuń nie przynosi rządowi spodziewanych korzyści, rząd przeto postanowił monopol ten w dzierżawę wypuścić. W tym celu rząd wszedł w układy z niejakim p. Csongrady, poddanym austriackim, i zawarł z nim kontrakt, który w 25 dniach obowiązywać ma, jeżeli p. Csongrady do tego czasu znajdzie kapitały potrzebne do tego przedsięwzięcia. Później kilku dawnych handlarzy tytoniu pisali do księcia Kuzy petycję, w której proszą, żeby im monopol tytoniu wydzierżawiono pod temi samemi warunkami, co p. Csongrady, przed którym zasługują na pierwszeństwo jako krajowcy. — Broszura archimandryty konstantynopolitańskiego Germanos Aftonidos, zbijająca memoryał złożony przez księcia Kuze komisji międzynarodowej w sprawie klasztorów greckich, ożywiła znów nadzieje duchowieństwa klasztornego greckiego.

Kronika.

(Nieszczęsny wypadek.) Maryanna Cieklińska, 16 l. licząca, z Skalinia w powiecie Żmigrodzkim, kopiąc glinę dnia 14. b. m. została zasypana i w skutek tego, chociaż niebawem wydobyta, umarła d. 16. b. m.

(Samobójstwo.) Laje Stanik z Olszanika w powiecie Samborskim, żebraczka, cierpiąca pomieszanie zmysłów, odebrała sobie życie d. 17. b. m. w Drohobyczu, wskoczywszy do studni.

(Kradzież w kościele.) W Mszanie w powiecie Janowskim nieznanzy złoczyńcy włamali się dnia 14. b. m. w nocy do kościoła, rozbili żelazną kasę gminnego funduszu wsparcia, a nie w niej nie znalazłszy, zabrali starbonę kościelną z 28 zł. w. a.

(Nieszczęsny wypadek w Warszawie.) W Warszawie d. 15. b. m. przy ulicy marszałkowskiej naprzeciwko dworu kolei warszawsko-wiedeńskiej zawalili się oficyjni. Przytem kilka osób zostały ciężko poranione, inne zasypane, jedna zabita. Odgrzebywanie nieszczęśliwych odbywa się z wielką gorliwością. Pierwszy to od wielu lat wypadek tego rodzaju. Zapewniają że zły msteryał do budowy użyty był powodem nieszczęścia.

(Podwyższenie pensji urzędników biblioteki uniwersyteckiej w Krakowie.) „Krak. Ztg.“ donosi: Najwyższem postanowieniem z 26. paźdz. b. r. podwyższone zostały pensje urzędników biblioteki uniwersytetu krakowskiego w następujący sposób: pensya kuratora z 787 zł. 50 c. na 1000 zł., skryptora z 525 zł. na 600 zł., amanuensis z 315 zł. na 400 zł. To podwyższenie płac liczyć się będzie od 1. stycznia 1866.

(Kasy oszczędności.) „Kraukauer Ztg.“ donosi, że komisya namiestnicza w Krakowie równie jak inne władze krajowe, została przez w. ministerjum stanu upoważniona, pozwalać na zakładanie kas oszczędności, które gminy pod własną nieograniczoną odpowiedzialnością zakładają zechcą, zatwierdzać ich statuta, tudzież zmiany statutów kas oszczędności już istniejących, jeżeli postanowienia w tym względzie nie będą sprzeciwiać się regulaminowi z 2. września 1844 i wzorcowi do statutów z roku 1855.

(Izba adwokacka w Krakowie) jak donosi „Krak. Ztg.“ odbyła zgromadzenie d. 16. b. m. celem wyboru prezesa izby do wydziału egzaminacyjnego na rok 1866; prezesem izby obrany został ponownie pan adwokat dr. Machalski, członkami wydziału: dr. Alth, dr. Szlachetowski, dr. Rydzowski, dr. Kański, dr. Schönborn, dr. Samelsohn; egzaminatorami: dr. Kański i dr. Szlachetowski.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

(Zaraza na bydło) w lwowskim okręgu administracyjnym w pierwszej połowie b. m. wybuchła na nowo w 10 miejscach, jako to: w Zagórzu (w obu folwarkach), Piotrówe, Michałowce, Czystopadach, Jazłowieczku, w obw. złoczowski, w Przemyślu, Hermanowicach, w obw. przemyskim, w Winnikach, w obw. lwowskim, w Sadowkach, w obw. tarnopolskim, i w Werbiezu, w obw. samborskim. Wygasła także w 10 miejscach, a mianowicie: w Seretach, Blichu, Bzowicy, w obw. brzeżańskim, w Butynach, Zastawiu, w obw. zółkiewskim, w Maliczkowicach, Dawidowie, w obw. lwowskim, w Wychwatyniecach i Obarzańcach, w obw. tarnopolskim.

Jeszcze 41 miejsc podlega wiec zarazie, z tych przypada 11 na obwód złoczowski, 9 na obwód zółkiewski, 8 na obwód lwowski, po 4 na obwód tarnopolski i brzeżański, 3 na obwód przemyski, po 1 na obwód czortkowiecki i samborski. W wielu z tych miejsc trwa peryod obserwacyjny.

Ceny przeciętne czterech głównych gatunków zboża i innych artykułów w I. połowie b. m. były następujące na targach w

	Miejscę targu:											
	Przemyslanach		Rohatynie		Czortkowie		Borszczowie		Skala		Jawierzanach	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluta austriacka											
Moc pszenicy	3	90	3	20	3	32	4		4		3	40
„ żyta	2	70	2	80	2	85	3	20	3	50	3	
„ jęczmienia	1	95	2	18	2	5	1	80	1	60	1	80
„ owsa	1		1		1	30	1	60	1	50	1	20
„ hreczki	2	30	3	85	2	50						
„ kukurudzy					3	5	4		3	50	3	50
„ ziemniaków	2	40				95	1	50	1	35	1	40
Cetnar siana		95	1	56	1	15			1	20	1	20
„ wełny												
„ nasienia koniczy												
Sasno drzewa twardego	6		4	50	7	50	5	50	5	50	4	50
„ „ miękkiego	4				6	50	5		5		4	
Punt mięsa wołowego		8		10		8		6		6		5
Masłakowity		55		50		40		35		30		30

Ostatnia poczta.

K r a k ó w, 23. listopada. Czas donosi: Rezultat głosowania wczorajszego na posła z miasta naszego był następującym:

Głosujących było 1222, większość zatem bezwzględna wynosiła 612 głosów.

Z liczby powyższej adwokat *Koczyński* otrzymał głosów 859, p. *Ludwik Helcel* 361, Dr. *Majer* 1. Dr. *Machalski* 1.

Zatem Dr. *Koczyński* znaczną większością, bo 247 głosami nad większość bezwzględną wybrany został na posła z miasta Krakowa.

Z a g r a b i e, 22. listopada. Naznaczone na dziś plenarne posiedzenie sejmiku krajowego zostało odroczone; termin zebrania jego nie jest jeszcze stanowczo naznaczone. Pierwszym przedmiotem obrad będzie sprawdzenie wyborów, a potem nastąpi wybór wiceprezydenta sejmiku i stałych notaryuszów.

P a r y ż, 31. listopada. Wieczorny *Monitor* pisze: Według wiadomości pochodzących z dobrego źródła będzie spór między Hiszpanią i republiką Chili wkrótce załatwiony.

P a r y ż, 22. listopada. Izba syndykatu dla handlu wywozowego zwołała kupców na naradę nad blokadą portów chilijskich. Zgromadzenie odbyło się dziś o godzinie 3ciej.

B e r l i n, 22. listopada. *Prov. Corresp.* pisze: „Redukcyja armii francuzkiej wywołała u mężów postępowych miśnienie, że także redukcyja armii pruskiej jest możliwą i konieczną. Rząd pruski nie omieszka pojsć za przykładem Francyi, jeżeli tam będzie zaprowadzona rzeczywista i znaczna redukcyja. Ale ponieważ zamierzone zmiany pod względem sily zbrojnej i gotowości do boju Francyi nie mają zaduego znaczenia w obec zagranicy, przeto byłoby to niedorzecznością i niesprawiedliwieniem żądaniem, ażeby zmieniano instytucyę armii pruskiej.“ — Pogłoskę o zmianie ministeryalnej nazywa *Preuss. Corresp.* zupełnie bezzasadną.

H a w e r, 22go listopada. Najznakomitsi mężowie tutejszego stanu handlowego zebrali się wczoraj, by ułożyć adres i petycję do Cesarza, w której dziękują mu za rozporządzenia poczynione ku ochronie zagrożonych w Chili interesów francuzkich, i proszą oraz, ażeby swoim wysokim wpływem przyczynił się do załatwienia tego sporu przez internacjonalny sąd polubowny.

T u l o n, 22. listopada. Fregaty „*Labrador*“ i „*Gomer*“ powróciły tu z wojskiem z Rzymu. — Wyszedł rozkaz, ażeby eskadra średniomorska została zredukowana o cztery okręta.

B e r n a, 22. listopada. Rada federacyjna oznaczyła głosowanie ludu nad rewizyją konstytucyi federacyjnej na dzień 1. stycznia.

